

Село на берегах Случа

Автор фото Василь Сосюк.

Тинне, глибинка Полісся, розкинулося серед зелених лісів, луків, озер і дібров. Розташоване за 30 км від райцентру. Площа населеного пункту 440,3 га, через який протікає річка Случ, ніби розділяючи його на дві частини. Налічується 1119 господарських дворів, в яких мешкають 4917 працьовитих і гостинних селян. Сюди завітали, аби дізнатися про їхнє життя, невирішені проблеми.

З історичних джерел

Цю місцевість за свідченнями істориків, археологів і топонімістів, заселили ще в часи пізнього палеоліту ранньослов'янські племена, бо західна частина Полісся була своєрідним мостом, по якому пролягли шляхи першого масового розселення праслов'ян. А перші поселенці Тинного облюбували собі місцину на березі річки Случ.

Сучасне українське слово «тин» асоціюється з огорожею, сплетеною з лози, ліщини чи тонкого гілля. За розповідями старожилів, ця назва перейшла на село, бо колись тут пролягав шлях на Березне, Сарни та Рівне. Люди з навколишніх сіл їздили й ходили ним. А оскільки окремі оселі були обгороджені тинами, то так його й найменували.

Існує також версія, що назва пішла від невеличкої річки Тині, яка обіймала поселення з трьох боків і мала заболочене, тванисте побережжя, а весною її заповнювали розливні води Случа. Після їх спадання води повсюдно залишалося багато мулу (тини).

Ще одне припущення під час історико-етнографічної експедиції в серпні 2004 року висловили його члени. Ніби на перших порах населений пункт обгородили загальним тином, який був обкопаний ровом. Саме це є характерним для більшості поселень слов'ян-дулібів. Хоч би як пояснювалося походження назви села, але істина посередині: кожна версія відлунує очевидною вірогідністю. З покоління в покоління старожили передають нащадкам легенду, що люди жили тут ще в часи монголо-татарських набігів. Рятуючись від нападників, наші предки переховувалися в урочищі «Брище». За переказами, ловили рибу, збирали ягоди та плели собі вбрання зі стебел кропиви.

Сіють розумне, добре, вічне

«Золото добувають із землі, а знання – з книжок», - каже народна мудрість. Саме цей чудовий вислів на видному місці в Тинненській ЗОШ I-II ступенів. Очевидно, він став своєрідним девізом, орієнтиром у повсякденній діяльності педагогів і їх вихованців.

«У нашому колективі трудиться 22 педагоги, - розповіла директор школи Надія Коток, - які навчають і виховують 220 учнів. Заклад фактично працює в одну зміну, немає

проблем із наповнюваністю класів, дітей вистачає. Педколектив дружний, докладає максимум зусиль для всебічного виховання підростаючого покоління. У нас є 17 учнів із хутора Бердуха. Раніше діставалися до школи хто як міг, навіть пішки. Долати 6 км щодня, особливо взимку, дітям було непросто. Нині їх на навчання і додому возить шкільний рафік, який вони люб'язно назвали «Люся». Проблема фактично зникла.

Завдяки добре організованій навчально-виховній, позашкільній і позакласній роботі наші вихованці мають успіхи в предметних олімпіадах і конкурсах, спортивних змаганнях. Так, учениці 5 класу Аліна Ковальчук і 7-го Ангеліна Омельковець посіли третє місце в районному мовно-літературному конкурсі ім. Тараса Шевченка, а п'ятикласниця Марія Онісковець - у районному конкурсі «Новорічна композиція».

У районній шкільній Спартакіаді з легкої атлетики серед навчальних закладів I-II ступенів учні 9 класу вибороли перші місця: В'ячеслав Лазарець – з бігу на 800 м, Дмитро Коток – з бігу на 200 м, Денис Джигадло – з метання гранати. Цікаву та змістовну роботу серед школярів проводить педагог-організатор Ірина Онісковець, яка керує шкільним лісництвом «Пагінець». Під час занять прищеплює любов до неповторної краси флори та фауни краю, діти беруть активну участь у природоохоронній діяльності, поновленні лісових насаджень».

На варті здоров'я односельців Коли відвідуєш Тинненську дільничну лікарню, хороше враження справляє її зовнішній вигляд, усередині – чистота, належний порядок, удосталь медичного обладнання, досвідчений колектив. - Наш заклад функціонує з 1961 року, - говорить в.о. головного лікаря Валентина Колосок. – Раніше було 55 лікарняних ліжок, нині - 15. Надаємо медичну допомогу мешканцям Тинного, Зносич, Кам'яне-Случанського, загалом 8562 громадянам, із них 170 дітей до 1 року. Функціонують стоматологічні та фізкабінет (у ньому є нове медобладнання – апарат ультразвуку, ампіпульс), лабораторія й ін. Одно слово, робимо все для того, аби надати людям якісні лікарські послуги. Ось так трудиться цей невеличкий колектив. Реформування медицини в державі вносить корективи в долю закладу. Найближчим часом він може бути перепрофільований у лікарську амбулаторію.

У нього талант від Бога

У Тинному мешкають чимало молодих обдарованих людей, чий талант неодноразово засвідчений на районному, обласному рівнях. А жителі близького зарубіжжя, країн Європи, Америки знають за чудовими виробами декоративно-вжиткового мистецтва в їхніх оселях 25-річного юнака Олександра Захарчука. За словами майстра, потяг, інтерес до давнього ремесла відчув ще в шкільні роки. Тому після закінчення місцевої ЗОШ без вагань вступив у Дубнівський професійний ліцей, де за два роки навчання здобув професію різьбяр по дереву та бересті. У 2009 році, ще навчаючись у ліцеї, переміг в обласному етапі Всеукраїнського конкурсу учнівської творчості «Об'єднаймося ж, брати мої» в номінації «Декоративно-вжиткове мистецтво», за що отримав грамоту й цінний подарунок від управління культури й туризму облдержадміністрації. Олександр неодноразово брав участь у районних конкурсах, де його вироби також високо оцінили. Серед безлічі творінь майстра статуетки, скульптури, картини, годинники, дзеркала, меблі й ін. Як цінну реліквію береже перший виріб – літачок, а статую римського вожака рабів Спартака, каже, не продав би ні за які гроші. У планах юнака ще чимало цікавих задумів.

Михайло МАЛАФЕЙ.